

тази злочеста рыцарска дружина сполучи да излѣзе отъ Станимѣка и да си проправи пѣтъ къмъ Константинополъ. Какъ може да допусне чловѣкъ, че съ помощь-та на такава една шьпа рыцари, които около три години само се бавихѣ въ околности-тѣ на Пловдивъ, и то по-вѣчето обсадени въ Станимѣкскіи *шашо*, какъ може да се допусне, че съ тѣхна-та помощь сѣ могли да ся окатоличѣтъ толкова павликене около Пловдива, Струмица и Свищовъ? А пакъ други латински дружини да сѣ до-ходили тогава по тѣзи страни, нигдѣ не се казва за това. Ные наппротивъ имаме свидѣтелства отъ онѣзи врѣмена, че Павликене-тѣ не само гдѣ-то не сѣ были благосклонни къмъ католицизмъ-тѣ, нѣ още сѣ и были най страшни-тѣ врагове на католическо-то господаруванье на балканскіи полуостровъ ¹¹⁾. — Тѣй когато Жоаннъ I се въоружи и излѣзе да съкрушава Латинско-то владычество въ Тракія и Македонія, за Павликене-тѣ се говори, че съ особна ревность сѣ врѣвели слѣдъ него.

Въ една отъ слѣдующи-тѣ глави ные щемъ расскажем истинна-та исторія за покатоличванье-то на павликене-тѣ а сега щемъ преминемъ къмъ Българска-та писменность во врѣме-то на Търновскіи періодъ. —

Златнии вѣкъ за старо Българска-та писменность се свръши заедно съ покореніе-то на Българско-то царство отъ Византія въ 1018 год. Догдѣ Българе-тѣ ся находихѣ подъ Византійско-то бreme, тѣхна-та писменность увѣхна, нови произведенія въ това врѣме малко сѣ се поевили. Но това не ще да рѣче, че и тѣзи зна-

¹¹⁾ Когато Ренъ де Тритъ дойде да заемне Филиппополъ, Павликене-тѣ прѣви побрѣзахѣ да викнѣтъ Жоанна да изгони отъ тамъ тази латинска дружина. — Une partie des habitants, qui étaient Manicheus, vinrent se rendre au Roi de Bulgares et lui dirent, que s'il voulait tirer vers Philippopole, ils s'en rendraient maîtres Вилгард. с. 208. Сѣщо-то подтвърдява и Никита Хоніатъ.